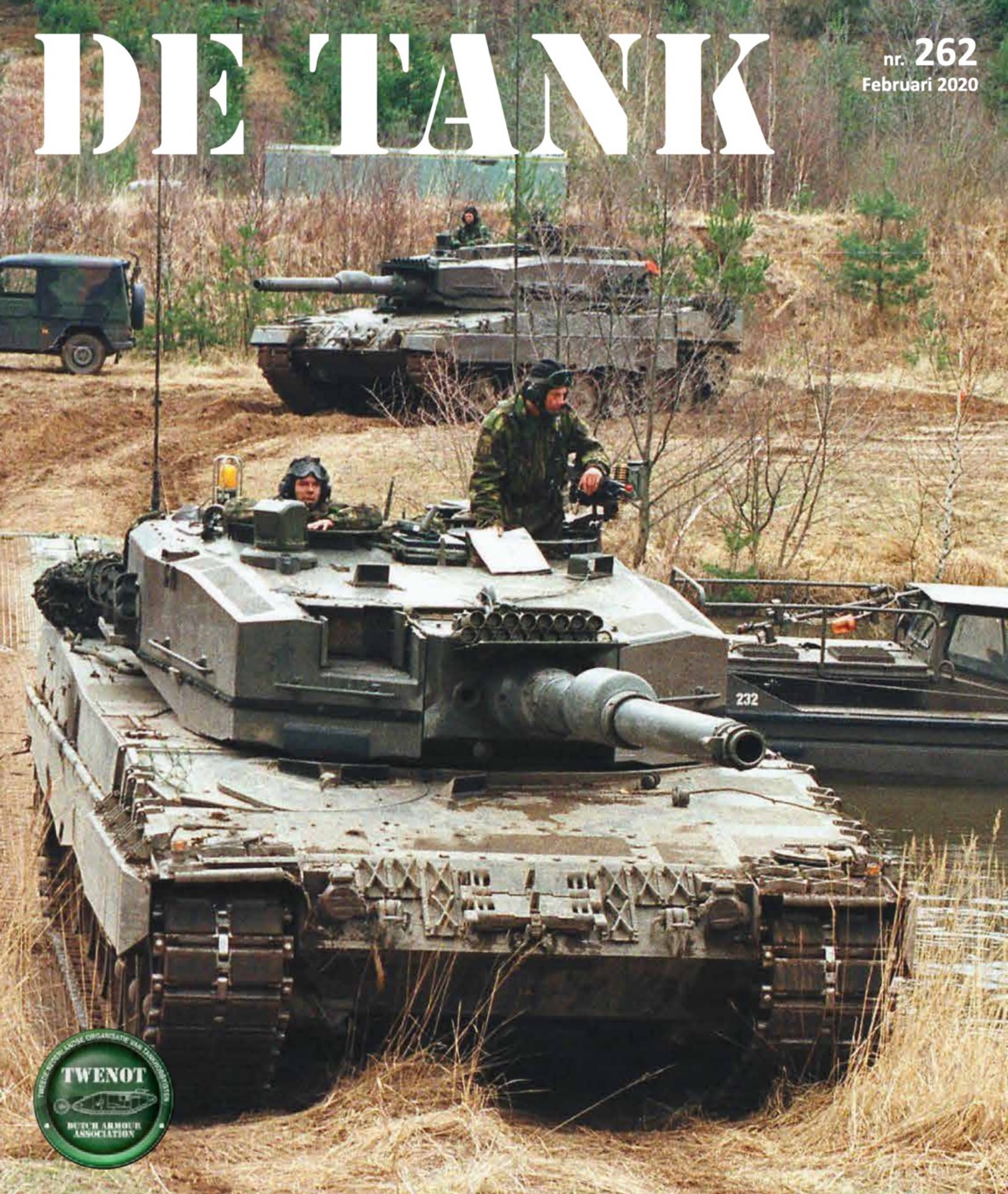

DE TANK

nr. 262
Februari 2020

IN DIT NUMMER

P.12

BRADLEY FIGHTING VEHICLE

P.18

"BERGE NACH VORN"

P.24

PARADES IN NEDERLAND

BESTUUR

Voorzitter
Arno Cornelissen, [redacted]
Secretaris
Eric de Vetter, [redacted]
Penningmeester
Kees Blijleven, [redacted]
Lid
Bas Slaats, [redacted]
Rob Swart, [redacted]

REGIOCOÖRDINATOREN

Noord-West
vacant
Noord-Oost
André Jonker, [redacted]
Midden
Peter Vierhout, [redacted]
Zuid-West
Johan Bijl, [redacted]
Zuid-Oost
Eric de Vetter, [redacted]

REDACTIE

Kees Blijleven
[redacted]

SECRETARIAAT

Eric de Vetter
[redacted]

SOCIAL MEDIA

www.twenot.nl
twenot@twenot.nl
www.facebook.com/#!/TWENOT
ISSN 1382-8991

ERELEDEN

Rob Evers
Marc Tempels
Jan van Veen
Bert van der Velden

OPMAAK & ONTWERP

Marcel von Hobe

INHOUD

3. Van de voorzitter
Van de Penningmeester
Agenda
Nieuwe Leden
TWENOT Meeting 8 maart
4. Verenigingsnieuws
6. "D-Day through German Eyes" of "Faking D-Day"?
Niels Henkelmans reageert op de boekrecensie van de vorige TANK met feiten die toch anders liggen dan in sommige boeken wordt voorgespiegeld.
8. Tilburgse Bouwgroep goes NUTS
Bas Slaats beschrijft hoe hij een bezoek brengt aan de herdenkingen van de "Battle of the Bulge".
12. BRADLEY (1)
Verkenning- en infanterievoertuig met lange adem.
Gert Mons neemt ons mee naar de uitvoerige ontwikkeling en geschiedenis van dit gepantserde vervoermiddel. Inmiddels een lange staat van dienst en in vele omgevingen ingezet.
18. "Berge nach Vorn"
Roger Hurkmans bouwt een Bergepanther van TAKOM in zijn geheel eigen stijl. Hij toont ons hier het resultaat en vertelt hoe en waarom hij daartoe gekomen is.
23. Boekrecensie:
"T34 - Russlands Standard-Panzer im Zweiten Weltkrieg"
Guus Gongrijp las dit standaardwerk over de T34 met zijn vele foto's, tekeningen en technische gegevens.
24. Op parade!
Parades en defilés, wat waren dat ook alweer?
Vroeger was alles beter! Dat geldt hier zeker want de tijd dat het leger een groot evenement of gebeurtenis aangreep om te paraderen is lang geleden. Maar: "Gelukkig hebben we de foto's nog," zullen we maar zeggen. Uitgezocht uit ons nationale archief door Kees Blijleven.

OMSLAG FOTO'S

voor: Leopard 2A4's steken een riviertje over via een pontonbrug tijdens een oefening in Polen. De oefening heet Rhino-Drawsko en was in april 1997.

achter: Leopard 2A6 van de 43^e Gemechaniseerde Brigade tijdens oefening Bison Evaluation II, 2004.
foto's: NIHM

DE TANK is een tweemaandelijks uitgave van de vereniging TWENOT. Zij wordt aan alle leden gratis toegezonden.
In de rubriek VRAAG & AANBOD kunnen leden niet-commerciële advertenties plaatsen.

Kopij voor DE TANK moet uiterlijk de vijftiende van iedere oneven maand bij de redactie zijn. Graag kopij aanleveren per e-mail. Tekstopmaak in Word en digitale foto's tenminste 300 dpi.

CONTRIBUTIE

Per kalenderjaar: t/m 18 jr € 12,50; >18 jr € 16,-; buitenland € 52,50

Betaling per bank: 3026112 t.n.v. TWENOT, Heiloo (IBAN: NL71 INGB 0003026112 BIC: INGBNL2A)

HET GEHEEL OF GEDEELTELIJK OVERNEMEN VAN ARTIKEL EN/OF AFBEELDINGEN IS TOEGESTAAN NA (SCHRIFTELIJKE) TOESTEMMING VAN DE REDACTIE. DE REDACTIE IS NIET AANSPRAKELIJK VOOR EVENTUELE ONJUISTHEDEN OF OMISSIES IN DE TANK EN IS NIET VERANTWOORDELIJK VOOR DE INHOUD VAN DE AAN HAAR GELEVERDE KOPIJ. ZIJ BEHOUDT ZICH HET RECHT VOOR INGEZONDEN STUKKEN ZONDER OPGAVE VAN REDENEN TE WEIGEREN, IN TE KORTEN OF INHOUDELIJK TE WIJZIGEN.

Van de voorzitter

Beste leden,

Een nieuw jaar en een start van een nieuw decennium. De jaren 20 zijn aangebroken! Een eeuw geleden werden de Roaring Twenties een zeer bewogen periode. Wie weet wordt het dat nu op modelbouwgebied ook wel. We gaan het zien. Voor dit moment hoop ik dat iedereen fijne feestdagen heeft gehad en nu met frisse zin 2020 tegemoet gaat. Met een boordevolle evenementenagenda kunnen we een kleurrijk (roaring?) jaar tegemoet zien.

De eerste ledenbijeenkomst staat al snel voor de deur. Op zondag 8 maart zijn we weer te gast in het museum in Overloon. Met mooie gastsprekers, handelaren en bouwgroepen uit binnen- en buitenland belooft het een mooie dag te worden. Wij hopen iedereen weer te mogen begroeten. Verderop op deze bladzijde staat meer informatie.

We kunnen ook de tweede en derde ledenbijeenkomst al melden. De tweede wordt gehouden op zondag 14 juni in het Nederlands Transport Museum in Nieuw Vennep. En op zaterdag 26 september vindt de derde ledenbijeenkomst plaats op de inmiddels zeer bekende locatie van Bouwgroep Breda, het Ontmoetingscentrum De Vlieren in Breda. Met maar liefst drie ledenbijeenkomsten, verspreid door het land, zijn we dit jaar ruim vertegenwoordigd.

Verder wil ik iedereen nog een fijne winterperiode toewensen. Zou de echte winter zich nog laten zien? In ieder geval veel bouw- en sleutelplezier de komende tijd. Ik zou het leuk vinden als je je ervaringen wil delen met de andere leden van TWENOT door middel van een aardig stukje in DE TANK!

Veel leesplezier met deze TANK!
Arno Cornelissen

van de penningmeester

Nog niet iedereen heeft op dit moment zijn contributie voor 2020 al betaald. Als u, nu u dit leest, bij uzelf denkt "verdraaid, dat moet ik ook nog doen", doe dat dan a.u.b. eerst voordat u verder leest!

De dank van uw penningmeester zal groot zijn!

Nieuwe
Leden

F. BERGMAN, Boxtel
H.J.J. FAAS, Terneuzen
J. van LOENEN, Leeuwarden
A. RUMPF, Nootdorp

Agenda

15 & 16 februari
Modelbouwmanifestatie in de Zeelandhallen in Goes
21, 22 en 23 februari
Hobby EventT, Assen
22 februari
"On Track", Leas Cliff Hall, Folkstone (GB)
8 maart
1e TWENOT bijeenkomst, Oorlogsmuseum Overloon
14 maart
Flanders Modelling Festival, Antwerpen
28 en 29 maart
Euro Model Expo, Lingen (D)
10 april
Model Hobby Exhibition, Siegen (D)
?? mei
Open Dag in het Gun Fire Museum, Brasschaat (B)
14 juni
TWENOT Meeting, Ned. Transport Museum, Nieuw-Vennep
3 t/m 5 juli
World Model Expo2020, Koningshof, Veldhoven
26 september
Showdown Breda, OC De Vlieren, Breda

TWENOT
Meeting

Datum: 8 maart 2020
Aanvang: 10.00 uur
Toegang: met TWENOT lidmaatschapskaart GRATIS
met museumjaarkaart: GRATIS
alle andere gevallen: helaas NIET gratis
In alle gevallen: een topdag!

Verenigingsnieuws

Beste Hobby-vrienden,

Het nieuwe jaar en decennium is van start gegaan. Tijd voor nieuwe uitdagingen en een paar mooie activiteiten in het verschiet. In het "Zinderende Zuiden" staat het komende jaar van alles op stapel. Buiten de reguliere bouwavonden van de verschillende bouwgroepen staan er de nodige bijeenkomsten, shows en beurzen op de agenda.

Om te beginnen vindt op 15 & 16 februari de Modelbouwshow in de Zeelandhallen in Goes plaats. In het weekend van 22 februari is het weer "On Track" in de Leas Cliff Hall in Folkstone. Een delegatie van Bouwgroep Breda zal daar acte de présence geven. Dit is inmiddels een traditie.

Dan is het alweer maart. Op de 8ste van die maand vind in het Oorlogsmuseum Overloon de jaarlijkse TWENOT Ledenbijeenkomst plaats. Fijn dat we daar weer terug zijn. Veel modelbouw, handel en uiteraard een wedstrijd. Bovendien zijn er twee zeer interessante sprekers. Roman Töppel zal een boeiend verhaal komen vertellen over de Duitse ervaringen aan het Oostfront. Hij heeft jarenlang onderzoek verricht en over Kursk een gerenommeerd boek geschreven. Deze presentatie zal in het Engels zijn. Daarnaast zal Christer Bergstrom, bekend van zijn vele publicaties over de tweede wereldoorlog, een lezing verzorgen. Recent is aan zijn oeuvre een dikke pil over Arnhem 1944 toegevoegd. Hij komt speciaal naar Overloon om te vertellen wat zijn zoektocht naar informatie over de gebeurtenissen in september 1944 heeft opgeleverd. En ja, uiteraard zijn deze boeken op de beurs verkrijgbaar!

In mei zal het waarschijnlijk in het Gun Fire Museum in Brasschaat weer Open Dag zijn. Fantastisch om tussen de voertuigen te knutselen en naar demonstraties van voertuigen te kijken. Bij het schrijven van dit stukje was de exacte datum nog niet bekend. Hou daarvoor <https://site-gunfire-brasschaat.be> in de gaten.

In de zomer gaat er in Eindhoven iets unieks plaatsvinden. Van 3 t/m 5 juli vindt in conferentieoord Koningshof in Veldhoven namelijk de 11e World Model Expo2020 plaats. Modelbouw van de bovenste plank, zeg maar, georganiseerd door de SMC. Ook zal hier de World Model Expo Contest plaatsvinden. Naar eigen zeggen de grootste modelbouwwedstijd ter wereld. Voor meer info zie: www.wme2020.com.

In september helaas geen SMC in Veldhoven vanwege de organisatie van de World Model Expo2020. Een jaartje sabbatical zeg maar. Maar niet getreurd, want op zaterdag 26 september zal door TWENOT Bouwgroep Breda de 6e Showdown of Breda worden georganiseerd. Deze modelbouwbeurs zal weer plaatsvinden in OC De Vlieren in Breda. Een dag vol informatie en gezelligheid over plastic modelbouw in alle schalen en onderwerpen! Nou ... heb ik teveel verteld over de activiteiten in het Zuiden???? Overigens vallen er nog genoeg andere evenementen

te bezoeken. Kijk hiervoor op de handige agenda op: www.bouwgroepbreda.nl

Ik wens iedereen fijne bouwuren toe en hoop velen van jullie te ontmoeten bij bezoeken aan beurzen, shows, excursies, etc.

Met vriendelijke hobbygroet,
Eric de Vetter, Regio-coördinator

Wanneer deze TANK verschijnt zal de eerste maand er alweer (bijna) op zitten en weten we dus dat meteen nadat we 2019 hadden afgesloten 2020 begon.

Ik heb, zoals waarschijnlijk meerdere mensen met mij, de laatste weken van 2019 goed mijn best gedaan om productie te draaien zodat er nog wat modellen zijn afgekomen. Tussen de kerstdagen en Nieuwjaar heb ik nog vier projecten afgerond waardoor het totaal voor 2019 op 15 stuks is gekomen. Voor mijn doen erg laag, maar goed, ik schreef al eens eerder over wisselende motivatie en dergelijke. Laten we hopen dat het in het komende jaar weer beter gaat. Het is gelukkig een schrikkeljaar dus we hebben een dag extra. Het lijkt de goede kant al op te gaan, want inmiddels heb ik sinds 1 januari tot het moment van schrijven (6 januari) alweer twee andere modellen afgerond, dus het bouwjaar 2020 is goed begonnen. Het waren de afgelopen weken overigens allemaal bouwdozen waar ik al eerder aan was begonnen, maar die om diverse redenen soms erg lang op de stapel "in aanbouw" hebben doorgebracht. Mooi dat ze eindelijk plaats hebben gemaakt voor de nieuwe projecten die ongetwijfeld zullen volgen.

Ook het verenigingsleven zal het komende jaar natuurlijk niet stil blijven liggen. De noordelijke bouwavonden zullen maandelijks plaats blijven vinden. Hoewel de eerste bouwavond van Groningen wegens het feit dat 1 januari op een woensdag viel, naar 8 januari werd verplaatst, waardoor er een zeldzame samenloop met de bouwavond van Boelenslaan heeft plaatsgevonden. Niet ideaal, maar voor de mensen die beide avonden plegen bij te wonen niet onoverkomelijk omdat dit bijna nooit voorkomt.

Verder beginnen we het jaar natuurlijk traditioneel met de Open Plastic Modelbouwdag in Sneek, dit jaar op 1 februari. Vervolgens zal de TWENOT voor het tweede jaar aanwezig zijn bij de Hobby EvenTT in Assen op 21, 22 en 23 februari. Zoals het nu lijkt kunnen we daar nog wel wat vrijwilligers voor gebruiken.

En ook de andere noordelijke bijeenkomsten (Ureterp, Hurdegaryp, Drachten e.d.) zullen dit jaar natuurlijk gewoon op de kalender staan. De data die inmiddels grotendeels bekend zijn heb ik op het forum geplaatst, maar ik geef hieronder ook een overzichtje, zodat de liefhebbers het alvast in de agenda kunnen zetten.

- 1 februari Modelbouwdag Sneek;
- 21-23 februari Hobby EvenTT Assen;
- 21 maart Regiobijeenkomst Ureterp;
- 27 juni Regiobijeenkomst Ureterp;
- 5 september Regiobijeenkomst Ureterp;
- 3 oktober Modelbouwbeurs Drachten;
- 17 oktober Regiobijeenkomst Ureterp.
- 31 oktober Modelbouwbeurs Hurdegaryp.

Of de winter ondertussen nog gaat komen weet ik niet, maar we zien elkaar allemaal in ieder geval ook op de TWENOT-Meeting van 8 maart in Overloon.

André Jonker, Regiocoördinator

Beste plakgenoten,

Allereerst de beste wensen voor het nieuwe jaar! Als jullie dit lezen hebben wij de eerste beurs en bouwmiddag alweer achter de rug en gelukkig is de modelbouwshow in Goes alweer dichtbij (15 & 16 februari). Een terugblik van dit alles in de volgende TANK.

Onze ICM groepsbouw is nog steeds gaande. We hebben het verlengd tot 23 mei van dit jaar, dus tijd zat om nog het één en ander af te krijgen.

Hopelijk tot ziens op een beurs of één van onze bouwmiddagen!

Met vriendelijke groet,
Marc Koppelman

EME

EURO MODEL EXPO

De grootste plastic modelbouwshow in Duitsland!

28 en 29 maart

Emslandhallen in Lingen (D)
Net over de grens bij Almelo
Lindenstraße 24A, 49808 Lingen

ROBI MODELBOUW

Uw plastic modelbouwwinkel en modelbouw webshop.

ONZE MERKEN ZIJN O.A.

Tamiya

Takom

Meng

Academy

IBG

Eduard

en vele andere plastic modelbouw merken

Militaire voertuigen

Schepen

Vliegtuigen

Diorama en Upgrades

Figuren

Verf & Weathering

Civiele voertuigen

Gereedschap & Penselen

SLUBAN

GUNDAM

Voorstraat 396 - 3311 CX Dordrecht
info@robimodelbouw.nl - 0614208253

WWW.ROBI MODELBOUW.NL

DARE TO BUILD DIFFERENT!

In februari en maart ontvang je als Tuenot lid 15% korting op alle op voorraad zijnde Miniart kits!
Een mooie kans om kennis te maken met dit merk dat qua pasvorm en detaillering niet veel concurrentie kent.
Login of registreer je op **bouwdozen.eu** en vul bij het afrekenen de kortingscode: **TW-MINIART** in.

BOUWDOZEN EU

“D-Day through German Eyes” of “Faking D-Day”?

DOOR NIELS HENKEMANS

In de vorige editie van “DE TANK” stond een review van “D-Day through German Eyes” maar ik vrees dat een tweede review op z’n plaats is. Het boek is fascinerend, maar niet zozeer vanwege de verhalen, maar vanwege het totale gebrek aan geloofwaardigheid. Helaas wordt dit fundamentele probleem door enthousiaste lezers vaak over het hoofd gezien. Dit valt overigens wel te begrijpen want de boeken zijn zelfs gebruikt als bron in een aantal publicaties van serieuze auteurs die het afgelopen jaar verschenen zijn (al komen sommige daar inmiddels van terug). Het lijkt me dus gepast hier een waarschuwing af te geven.

Een vriend wees me een aantal jaar geleden al op deze boeken. De belofte van nieuwe ooggetuigenverslagen klonk fantastisch en het eerste hoofdstuk bleek ook nog eens specifiek te gaan over het gebied waar ik al jarenlang uitgebreid onderzoek naar doe. Tijdens het lezen begonnen de alarmbellen echter al snel te rinkelen. Een artikel in The Times (mei 2019) heeft de vinger al gedeeltelijk op de zere plek gelegd. Na onderzoek bleek dat het achtergrondverhaal van het boek, een oorlogsverslaggever die in de jaren ‘50 opnieuw mensen heeft geïnterviewd, op geen enkele manier door de archieven ondersteund wordt. Noch de interviewer, noch de veteranen kunnen teruggevonden worden. Er zouden schuilnamen gebruikt kunnen zijn maar als je verder kijkt lijkt ook die optie ongeloofwaardig. De Engelstalige versie zou namelijk een vertaling zijn van een Duitse editie... maar noch dat boek, noch de uitgever, noch de vertaler kunnen ergens gevonden worden. Overigens staat deze uitgever ook al bekend om andere boeken die niet origineel zijn. Als je alles bij elkaar optelt dan hebben de boeken een volstrekt onbetrouwbare achtergrond. Als lezer zou je

je dus al meteen moeten afvragen waarom je er überhaupt iets van zou moeten geloven.

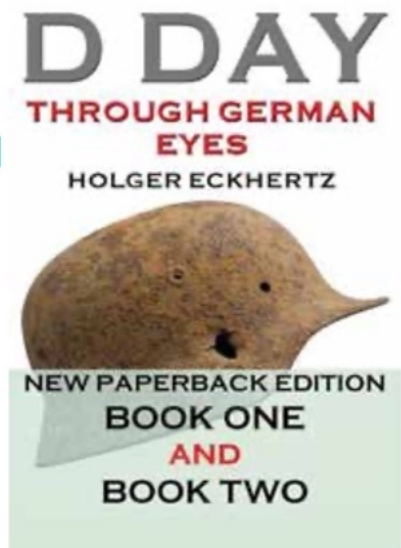
Zonder deze achtergrondkennis is het natuurlijk lastiger om je te realiseren wat er aan de hand is. Gelukkig zijn er in de inhoud ook volop aanwijzingen dat er van alles niet klopt, maar je moet wel weten waar je op moet letten. Ik zal er een paar noemen.

- 1) Er staan onverklaarbare historische fouten in. Voorbeeld: gedetailleerde beschrijvingen van SS-troepen, StuG’s, en “Hanomags” achter Utah Beach tijdens D-Day. Een verzinsel. Nog een voorbeeld: een lid van Stu.Gesch.Abt.200 (21.Pz.Div.) geeft een uitgebreide beschrijving van de StuG’s waarmee ze bewapend waren, maar die eenheid had in werkelijkheid helemaal geen StuG’s. Verklaar dat maar eens. Ik zal maar zwijgen over het wonderwapen uit het laatste hoofdstuk van boek twee waarvoor nul bewijs kan worden gevonden.
- 2) Soldaten worden vrijwel zonder context opgevoerd: geen specifieke eenheid, vaak geen duidelijke locatie, geen namen van officieren of kameraden en waar dat wel gebeurt zijn ze óf niet te checken óf niet terug te vinden.

3) Tegelijkertijd wordt er wel uitgeweid over trivia die voor het verhaal niet belangrijk zijn en waarvan je je moet afvragen in hoeverre een simpele soldaat ervan op de hoogte zou zijn geweest. Voorbeeld: vliegtuigen worden eigenlijk altijd precies geïdentificeerd en als het even kan ook met het type motor of precieze bewapening. Al dit soort details zijn overigens makkelijk te verkrijgen voor iedereen die zich enigszins verdiept in de geschiedenis van WO2. Het vraag-en-antwoord concept lijkt ook bedoeld om deze trivia te kunnen behandelen, ook al zijn ze niet relevant. Alles wijst op een schrijver die wil laten zien hoeveel feitjes hij/zij weet, zonder de gebeurtenissen zelf voldoende te begrijpen. De feitjes zijn misschien een feest van herkenning voor de lezer, maar in feite maken ze het geheel alleen maar ongeloofwaardiger.

4) De gebruikte termen zijn vaak na-oorlogs. Als modelbouwers zijn we bekend met termen als “Hanomag” en “Famo”, maar die werden in de oorlog niet op die manier gebruikt. Veel van deze incorrecte termen zijn pas in de jaren ‘60 opgekomen. Wapens worden structureel aangeduid

in millimeters i.p.v. centimeters zoals de standaard was. Een ander probleem, in het eerste boek, is het gebruik van het woord "Wehrmacht". Blijkbaar waren de "veteranen" vergeten dat ze in de eerste plaats onderdeel waren van de "Heer" (Landmacht), want dat woord wordt nergens gebruikt.

5) De beschrijvingen van de gevechten staan veel te vol met gruwelijke details. Ik ken geen enkel voorbeeld van een veteraan die zich wentelt in dit soort details (vaak vrijwel identiek verwoord in de verschillende verhalen). Het is veel, en veel te veel. De verhalen, overigens slecht geschreven, lezen als een expliciet stripboek, niet als ooggetuigenverslagen.

Ik kan doorgaan met het opsommen van problemen, maar mijn conclusie is simpel: vanaf het achtergrondverhaal tot en met het laatste hoofdstuk is het geheel volkomen ongeloofwaardig. Tenzij er bewijs komt dat de inhoud wel betrouwbaar is, kan ik niet anders dan concluderen dat de verhalen verzonnen zijn, met hier en daar wat onnodige trivia, details en informatie die geleend zijn uit andere bronnen. Sommige auteurs die deze boeken als bron hebben gebruikt argumenteren dat (sommige) delen betrouwbaar genoeg zijn omdat ze het verhaal ter plekke konden volgen. Zij gaan voorbij aan het probleem dat dat ook betekent dat iemand anders het dus zo kan opschrijven.

Geloofwaardigheid zit niet zo zeer in de basis, maar in de juiste details. Daarvoor is vaak meer expertise nodig dan veel auteurs bezitten, maar dat is vaak lastig te beseffen. Eventuele details die de betrouwbaarheid verhogen heb ik zelf overigens niet in deze boeken kunnen ontdekken.

Dit soort overdreven beeldende en met fouten doorspekte verhalen van geallieerde zijde zouden denk ik meteen worden doorgeprikt, maar de boeken maken misbruik van een gebrek aan Duitse ooggetuigenverslagen. Als er iets nieuws op dat gebied uitkomt wordt er vaak met veel enthousiasme bovenop gesprongen en vergeten mensen om vragen te stellen. Het checken van Duitse verhalen is bovendien een stuk moeilijker vanwege een gebrek aan bronnen en in de Engelstalige wereld is de beheersing van de Duitse taal natuurlijk ook zeer beperkt.

De boeken zijn wat mij betreft niet alleen een ernstig voorbeeld van geschiedvervalsing, maar ook gevaarlijk. Ze hebben namelijk ook een revisionistische agenda. Op subtiele wijze wordt de "schone Wehrmacht" mythe gepromoot. Zo worden eventuele misdaden gebagatelliseerd of afgezet tegen (vermeende) geallieerde misdragingen. Ook wordt er een beeld gecreëerd van "de arme Duitse soldaat die in z'n eerzame pan-Europese strijd tegen het communisme/kapitalisme geen eerlijke kans had". De Duitse soldaat als onschuldige slachtoffer van de oneerlijke geallieerde overmacht... Zelfs met een gezond respect voor de gewone Duitse soldaat is dat ongepast en onterecht. Ik weet niet wie er achter deze boeken zitten maar ik gun ze geen cent.

Ik moedig iedereen aan om de gevechten in Normandië beter te leren begrijpen door zich te verdiepen in alle partijen, maar deze boeken verspreiden valse informatie en doen afbreuk aan de offers die echte mensen, aan beide kanten, hebben gebracht.

Om af te sluiten met een tip: lees voordat je aan een nieuw boek begint vooral ook de negatieve reviews op bijvoorbeeld Amazon. Afgezien van eventuele zuurpruimen is er over dat soort reviews vaak veel beter nagedacht dan door de gemiddelde enthousiasteling die iets te makkelijk iets positiefs plaatst.

StuG model G

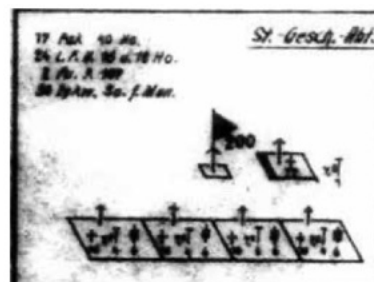
Citaat: Het begin van een hoofdstuk over Stu.Gesch.Abt.200. Het gaat hier overduidelijk over de StuG III...

"THE STUG CREW"

Paul Breslau was the gunner of a Sturmgeschütz III self-propelled gun with the 200 Assault Gun Battalion, 21st Panzer Division, based in the Caen area south of Sword beach.

Herr Breslau, I have long been fascinated by the type of vehicle which you served in around the time of June 6th. Can you tell me about it? Well, if you ask me that kind of question, I could talk to you all day... you see, the Stug III (assault gun type III) was the vehicle that kept the Wehrmacht fighting for those six long years of the war. [...] It was a Panzer III chassis with a low superstructure, fitted with a fixed 75mm gun. By the time of the Normandy invasion, it had been improved and developed into a very fine machine. It was incredibly reliable, and gave reasonable protection with its armour plate. [...] The best thing about it was that it was so low and easy to conceal. If you stood next to it, the thing was not much higher than you. Of course, that meant that inside the compartment, you could not stand up, and you were permanently hunched over. But few men ever complained of this, I guarantee you. This concealment meant that it was perfectly suited to a defensive role as a Jagdpanzer (tank destroyer), as well as an assault role as a Sturmgeschütz (assault gun.)"

...maar dit is de werkelijk samenstelling van Stu.Gesch.Abt.200. Geen StuG's maar 41 omgebouwde Hotchkissen.

Panzerjäger Marder 1 auf H-39-Fahrgestell; PK 698 (Bundesarchiv Bild 101-300-1865-05)

Bouwgroep Tilburg goes NUTS

DOOR BAS SLAATS

Op zondag 15 december zijn we met vijf man van Bouwgroep Tilburg naar de Ardennen afgereisd om de activiteiten bij te wonen in verband met 75 jaar "Battle of the Bulge", zoals deze veldslag ook wel bekend staat.

Het was nog tot het laatste moment afwachten welke activiteiten we wilden bezoeken. De keuze was enorm en zeker de laatste weken kwam er iedere dag wel een evenement bij. Vooraf hadden we een short list opgesteld van drie potentieel interessante bezoeken, namelijk de festiviteiten bij Bastogne Barracks, Hardigny en Manhay. Bastogne Barracks is uiteraard het mekka voor wat betreft interessante voertuigen uit WO2 en ook zonder evenement is een bezoek hieraan zeker aan te raden. Wat dit weekend nog bijzonderder maakte was dat vanuit Saumur de "Bretagne" Panther was overgekomen om een demonstratie te verzorgen. En een ieder die eerder dit jaar op Militracks is geweest kan beamen dat dit een indrukwekkend schouwspel is. Daarnaast was er ook een afvaardiging van het Belgische leger (Mowags) en van het Amerikaanse leger in de vorm van een M1A2 Sep en een M2A3 Bradley. Deze voertuigen zouden ook meerijden in het defilé dat 's middags in Bastogne Centrum gehouden zou worden. Ook een flink aantal andere voertuigen was speciaal opgeknapt om hier

aan deel te nemen. Ster van de show was de schitterend gerestaureerde "First in Bastogne" Sherman M4A3E2, genaamd Cobra King. De originele staat in het National Museum of the United States Army, maar deze doet er zeker niet voor onder.

Dus na wat overleg was de eerste stop Bastogne Barracks waar we in de verte het geronk van zware rupsvoertuigen al konden waarnemen. Het weer was gelukkig droog (in tegenstelling tot de zaterdag) en qua drukte was het ook nog goed te doen, dus we hebben de ochtend doorgebracht tussen de vele voertuigen welke aanwezig waren in en rondom het Restoration Centre. Hoogtepunt was uiteraard toen omstreeks 12 uur eerst de

Panther een ereronde mocht maken, waarna een ware parade voorbij kwam met aan Geallieerd materiaal: Shermans, Comet, Stuarts en ander olive-drab gekleurde rupsvoertuigen.

We maakten nog een snel rondje door het ernaast gelegen museum en daarna gingen we door, want er was nog veel meer te bewonderen. Volgende stop was Hardigny waar in de ochtend een compleet gevecht zou worden nagespeeld tussen reënactors van "Amerikaans" en "Duits". Op de heenweg naar Bastogne zagen we bij de afslag van de snelweg richting het evenement al dat het er ontzettend druk was, dus was het een goede keuze om eerst door te rijden naar de Barracks zelf. Hardigny is een klein dorp net buiten Noville, bekend van BoB. Op de heenweg naar Noville hebben we nog een poging gedaan even te stoppen bij de bos Jacquis, bij de beroemde foxholes, maar meteen weer omgedraaid vanwege de drukte. We wisten niet precies wat we konden verwachten, maar op de website van het evenement was te lezen dat er in de middag een tweetal authentieke kampen zouden worden ingericht: een Amerikaans kamp in Hardigny zelf en een Duits kamp in het verder op gelegen gehucht Neuf Moulin. Besloten werd eerst die laatste plaats te bezoeken omdat het daar vermoedelijk minder druk zou zijn. Na een kwartier lopen kwamen we bij de desbetreffende boerderij. Er liep inderdaad een stel Duitse mannen, overall lag Duits materieel en er stond een oude Citroen, een zijspan en een Kübel waarvan het voorwiel werd verwisseld. Net iets minder dan we vooraf bedacht hadden, maar het leverde wel een paar sfeervolle plaatjes op. We raakten in gesprek met een Vlaming die deel uitmaakte van het gezelschap. Hij gaf aan dat "hun" mannen nog onderweg waren vanaf het evenement en dat er nog diverse voertuigen aan zouden komen. Of we nog een kwartiertje geduld wilden hebben. Uiteraard wilden we dat. En ja hoor, na een 10 minuten hoorden we ineens in de verte geluiden. Ik voelde me op dat moment verbonden met de Amerikanen van 75 jaar geleden. Uit een smal bospad kwam het geluid van rupsbanden. Langzaam kwam er een heuse "Panther" aangerold met daarop Duitse manschappen en met daarachter een

Horch. Met veel moeite werd deze Panther richting de boerderij gedirigeerd, waarbij goed duidelijk werd hoe moeilijk dat 75 jaar geleden moet zijn geweest, met jonge onervaren soldaten die de weg niet wisten en ieder moment onder schot genomen konden worden. Gelukkig "schoten" wij alleen maar foto's en filmpjes van deze omgebouwde T-55.

Na dit spektakel kwamen via dezelfde route ook nog een stel 251's, een Kettenkrad en een originele Stug aangereden, allemaal volgeladen met Duitse soldaten om het plaatje compleet te maken. We vielen wat dat betreft met de neus in de boter. En omdat er in dit gedeelte van het evenement (wat een flink eind lopen van Hardigny af lag) maar weinig toeristen waren hadden we het rijk nagenoeg alleen. Van de vier Sdkfz.251's waren er twee authentiek en twee omgebouwde OT-810's. Alles bij elkaar lag er een complete "Kampfgruppe" in en rondom de boerderij!

Met veel moeite hebben we ons los weten te rukken van dit openluchtmuseum, want we wilden nog een laatste stop maken, namelijk in Manhay. Ook daar was die dag een flink "gevecht" uitgevochten tussen diverse reënactors, ook weer ondersteund door zwaar materiaal. Toen wij er op het eind van middag aankwamen was men al bezig met opruimen, maar er stond nog het nodige langs de weg geparkeerd. En uiteraard de originele Panther tegenover het museum, welke daar al 75 jaar staat te staan. Helaas heeft hij de tand des tijds niet heel goed doorstaan. Daar we in het voorgaande jaar het museum zelf al hadden bezocht bleef het nu bij even snel snuffelen in het winkeltje, waar helaas het merendeel van de documentatie alleen in het Frans verkrijgbaar is.

Buiten was het intussen al bijna donker en we moesten ook weer de hele weg terug naar het noorden. Maar je kunt een dagje België uiteraard niet afsluiten zonder een frietje gegeten te hebben.

Moe maar voldaan werd ik netjes thuisgebracht. En gelukkig hebben we de foto's nog!

Dax Magic Webshop

Dax Magic Webshop levert alles van Vallejo, AK, MIG, ModelMaster enz. tegen scherpe prijzen:

Ook zijn wij regelmatig aanwezig op diverse beuren in Nederland en België

Dax Magic
H.I. Ambacht
Nederland

webshop: www.daxmagic-webshop.nl
E-mail : sales@daxmagic-webshop.nl

DAXMAGIC-WEBSHOP.NL

MBK MODELLBAU KOENIG

Dé plek voor al uw online modelbouw aankopen.

**2cm Salvenmaschinenkanone
SMK Typ 2
DW35005**
nu beschikbaar

GRATIS VERZENDING Voor bestellingen boven de €150,-
(naar Nederland)

WWW.MODELLBAU-KOENIG.DE

Onze site is
te lezen in:
Germany United Kingdom

We zijn
ook te
vinden op:

TOYS & MORE

www.toysenmore.nl

**Dé webshop voor
bouwsets van Cobi**

Nieuwe en tweedehands

MODELBOUW

*Gerit en Inolanda
van Olst*

10%

online korting
voor twenot leden

- kortingscode -
tweenotkorting10

Modelbouw webshop voor en door modelbouwers

Wij hebben een uitgebreid plastic modelbouw assortiment aan vliegtuigen, helikopters, trucks, tanks, jeeps, auto's zowel nieuw als tweedehands.

Ook staat dutchmodelshop.nl op verschillende evenementen

Ons verkooppunt is geopend van maandag t/m vrijdag van 8.30 uur tot 18.00 uur en 's avonds en op zaterdag op afspraak.

Wij hebben elke week leuke aanbiedingen.

DUTCHMODELSHOP.NL

veilig online bestellen

info@dutchmodelshop.nl

BRADLEY

Verkenning- en infanterievoertuig met lange adem (1).

DOOR GERT MONS

INLEIDING

De ouderen in onze vereniging die de Koude Oorlog nog hebben meegemaakt, zullen zich ongetwijfeld herinneren hoe snel de generaties Main Battle Tanks (MBT), Armoured Infantry Fighting Vehicles (AIFV) en overige voertuigfamilies elkaar opvolgden. Geld voor ontwikkeling was er blijkbaar genoeg en de angst om achter te gaan lopen bij de Sovjet tegenstander was een afdoende reden om zo ongeveer ieder decennium een hele rits voertuigen het licht te laten zien. Denk bijvoorbeeld aan de M46, M47, M48, M60, M60A2, M1- en M1A1 Abrams, etc.

Maar vanaf het begin van de Jaren negentig is er ook in het land van de onbegrensde mogelijkheden een kentering waarneembaar als het gaat om de ontwikkeling van wapensystemen. In gebruik genomen wapensystemen moet beduidend langer meegaan en als het even kan meerdere taken tegelijk kunnen uitvoeren. Dit is zeker van toepassing op de M2 (infanterie) en M3 (cavalerie -verkenning) Bradley. In dit artikel wil ik graag beschrijven waarom de Bradley is ontwikkeld, welke versies er tot nu toe zijn ontwikkeld, welke kits en upgradesets verkrijgbaar zijn en mijn ervaringen met deze kits met jullie delen. Hopelijk zal dat leiden tot een aantal mooie inzendingen voor de toekomstige TWENOT-modelbouwwedstrijden.

Juist omdat de Bradley al zo lang meegaat is hij in meerdere campagnes ingezet, waardoor het voertuig in een veelheid aan diorama's kan worden geplaatst. Ik realiseer mij dat ik niet de eerste ben die een artikel over dit bekende blok staal schrijft: Theo Heijnen ging mij in 1986 al voor en ook Theo Naus heeft al eens eerder gepubliceerd. Maar omdat de Bradley door zijn veelvuldige operationele inzet een enorme technische ontwikkeling (lees: aanpassing) ondergaat, is het goed om alles weer eens op een rijtje te zetten, 38 jaar na de invoering van het eerste productie voertuig.

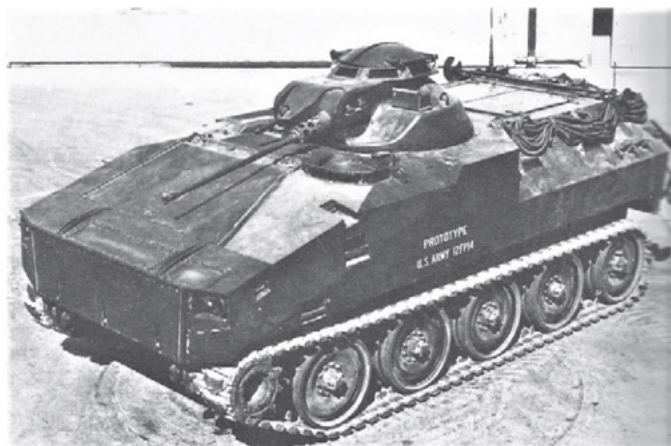

De eerste M2 Bradley IFV die een opslagloods van een POMCUS-site (Prepositioning of Material Configured to Unit Sets) verlaat. Deze M2 werd hierna gebruikt bij Spearpoint '84, een onderdeel van Reforger '84.

GESCHIEDENIS

De Bradley is als eerbewijs genoemd naar Generaal Omar Bradley (inzet), een van de hoogste US ARMY generaals op het Europese strijdtonel van 1944-1945. Hij was o.a. de chef van Lt.gen. George Patton en werd na de oorlog de laatste U.S. 5-sterren generaal in zijn functie als Chairman of the Joint Chiefs of Staff.

De Amerikaanse behoefte aan een zwaarder infanterievoertuig ontstond toen duidelijk werd dat de kwetsbare M113, die in gebruik was vanaf het begin van de zestiger jaren, niet langer bestand was tegen de dreiging van mijnen, antitankwapens zoals de RPG 7 en het 73 mm kanon van de BMP. Bovendien was de gunstige vorm van de BMP (laag, t.o.v. de hoge, hoekige en verticale romp van de M113) een inspiratiebron voor de Amerikaanse legerleiding. De Amerikanen begonnen rond 1965 aarzelen met de ontwikkeling van de XM701, als Mechanized Infantry Combat Vehicle (MICV). Helaas werd het project al in 1966 gestaakt omdat het te duur was en de legerleiding het voertuig te groot en te zwaar vond. Het updaten van de M113 met een geschutstoren was ook al geen succes omdat dit ten koste ging van de omvang van de infanteriegroep.

De XM701 viel ten prooi aan de hoge kosten van de Vietnam oorlog. Wel is er enige stroomlijning van het voertuig te ontdekken. Het onderstel kwam van de M107/ M110 familie (dus "van de plank").

In 1968 werd de ontwikkeling van de MICV hervat, waarbij o.a. een prototype van de FMC (Food Machinery Corporation), de XM765 AIFV, werd beproefd. Dit voertuig werd afgewezen, o.a. omdat het niet in staat werd geacht om met hoge snelheid op te treden met de nieuw te ontwikkelen future MBT-70 (wat nog later de M1 Abrams zou worden). Zo ontstond er weer vertraging. Enkele Europese landen, waaronder Nederland, zagen wel brood in de XM765 en voerden dit voertuig vanaf 1977 als YPR 765 in bij hun legers. Het te ontwikkelen voertuig kreeg er een extra taak bij. De M113 hoefde de infanteriegroep alleen maar als taxi naar het slagveld te vervoeren en was daarom slechts met een .50 mitrailleur bewapend. Het nieuwe voertuig moest in staat zijn om samen met de uitgestegen infanteriegroep het gevecht met pantservoertuigen,

Te licht bevonden door de US Army: FMC XM765 (prototype).

en in noodgevallen met vijandelijke tanks, aan te gaan. Aanvankelijk werd er zelfs vanuit gegaan dat de infanteriegroep vanuit het voertuig naar alle kanten met lichte wapens vuur moest kunnen uitbrengen. Zo ontstond het concept van de AIFV. Jaloers keken de Amerikanen dan ook naar het West-Duitse leger, dat al vanaf 1971 de beschikking had over de superieure Marder AIFV. In 1973 ontving FMC de opdracht een snellere en beter bepantserde versie van de XM765 te ontwikkelen, wat eindigde met het prototype XM723 MICV. Dit voertuig was bestand tegen de Sovjet 14.5mm munitie, zoals o.a. gevoerd op de BTR-60 en BRDM voertuigen. De ervaringen die de Israël's in 1973 tijdens de Yom Kippur tegen de BMP hadden opgedaan, waren hierin ook meegenomen.

Om de ontwikkeling nog wat gecompliceerder te maken: aan het begin van de jaren zeventig werd ook wel duidelijk dat het in gebruik zijnde M114 verkenningvoertuig en de nog nieuwe M551 Sheridan lichte tank bepaald geen wonderwapens waren.

XM 723 prototype uit 1975, met 20mm kanon. De latere 25mm Bushmaster was nog niet beschikbaar. Duidelijk zijn in de romp de contouren van de latere Bradley te herkennen.

Bij de US Cavalry - vergelijkbaar met de cavalerie verkenner in de KL -, ontstond dus de vraag naar een nieuw verkenningvoertuig. Dit werd bekend als het Armoured Reconnaissance Scout Vehicle. Als mogelijke vervanger werd de XM800 ARSV ontwikkeld. Het wordt eentonig, maar in 1974 werd dit project uit financiële overwegingen door het Congres de nek omgedraaid. In 1975 werd eindelijk bepaald dat het gezamenlijke programma zou focussen op de snelle ontwikkeling van een MICV die zowel voor de infanterie als cavalerie geschikt zou zijn. Dit gezamenlijke project stond bekend als het Fighting Vehicle System (FVS). Voor deze ontwikkeling werd de XM 723 als vertrekpunt, waarbij de cavalerie aangaf enige antitank capaciteit aan het voertuig te willen toevoegen en een 2-mans toren met een zwaarder kanon. De infanterie wilde schietpoorten naar alle zijden en het voertuig moest amfibisch zijn. Aldus geschiedde en in 1978 kwam een gezamenlijk prototype uit.

De beoogde opvolger, de XM800 was beter dan de M114, maar veel te duur.

Een M2 Bradley rijdt Victory Pond (Fort Benning, Georgia, Amerika) in, vaart een rondje en rijdt er weer uit tijdens een oefening. Let op de opgeklapte boegplaat en scherm.

Zo, genoeg over ruim 10 jaar ontwikkeling. Ik zal verder de aandacht richten op de verschillende productiemodellen, hun onderscheid en hoe je deze het beste kunt bouwen.

PRODUCTIECIJFERS EN TECHNISCHE ASPECTEN.

Vanaf mei 1981 gingen de M2 en M3 in serieproductie, dus alweer zo'n 38 jaar geleden! Tussen 1981 en 1994 zijn er volgens Hunnicutt in zijn boek "Bradley" 6.724 stuks geproduceerd. Dit aantal is verdeeld over 4.641 stuks M2 en 2.083 stuks M3 varianten.

VARIANTEN:

De Bradley is tot nu toe in de volgende uitvoeringen geproduceerd en gemodificeerd: A0, A1, A2, A2 ODS, A3 en A3 BUSK. Deze varianten worden verderop nader beschreven.

BELANGRIJKSTE KENMERKEN:

Het voertuig werd vanaf het begin uitgerust met een flotation screen (drijfscherm) en een trim vane (boeggolflaat). Wanneer deze beide omhoog waren gerold/geklapt, kon het voertuig zich met gebruik van de rupsbanden in het water voortbewegen. Er zijn in de jaren tachtig tijdens oefeningen enkele ongelukken gebeurd, waarbij de bemanning verdronk. Toen later zwaardere bepantsering werd aangebracht (A2 versie) verviel het

amfibische vermogen van de Bradley.

De M2 werd uitgerust met 6 stuks van het M231 korte geweer, dat eenvoudig in één van de zes schietpoorten kon worden geschroefd. Deze wapens bleven in het voertuig bij het uitgestegen gevecht en golden niet als persoonlijke bewapening van de infanterist.

Schietpoorten. Vooral voor de M2 was/is het van belang om naar alle richtingen vuur te kunnen uitbrengen. Vandaar dat de M2 zes schietpoorten kreeg: twee links en twee rechts in de romp en twee in de achterklep (rear ramp). De M3 had deze schietpoorten niet nodig, maar vanwege standaardisatie in de vroege productie werden in de M3A0 uitvoeringen toch de zes schietpoorten opgenomen. In de M3 romp werden de vier schietpoorten in de A0 uitvoeringen voorzien van ronde afdekplaten (plated over) en vanaf de M3A1 versie kwam er links en rechts een grote plaat over de schietpoorten in de romp. Vanaf de M3A werden de schietpoorten in de achterklep helemaal weggelaten. Toen bij latere A2 modificaties op alle modellen langs de romp een hoge verticale pantserplaat werd toegevoegd, hadden de romp-schietpoorten op de M2 uitvoering ook geen nut meer en werden met een pantserplaat bedekt. Wel behield de M2 in latere varianten altijd de schietpoorten in de achterklep.

Een M2A1 voorzien van een Bushmaster kanon met gladde loop en coaxiaal de M240C in een stevig affuit; de 7,62mm loop is nauwelijks zichtbaar. Het gaat hier om het trainingsgedeelte van "Exercise Shadow Hawk '87", een fase van oefening "Bright Star '87". Het doel was de procedures die werden gebruikt om Amerikaanse tactische en logistieke krachten in te zetten, te testen.

Het nieuwe affuit voor de M240C, gemonteerd op een M2A3 met ERA blokken. Er is duidelijk meer zichtbaar van de loop.

Het 25mm M242 Bushmaster kanon is gestabiliseerd en kan dus tijdens het rijden vuren. Aanvankelijk was de loop glad, maar later werd deze vervangen door een fluted (gegroefde) variant, die beter koelde. Alle A3 varianten hebben tegenwoordig een fluted barrel, maar op de A2 of eerdere varianten kom je nog weleens gladde exemplaren tegen. Het kanon was dual fed, wat betekent dat er razendsnel van munitiesoort kon worden gewisseld. De twee belangrijkste munitiesoorten zijn de M792 High Explosive (HEI-T) tegen licht gepantserde doelen en de M791 Armour Piercing Discarding Sabot (APDS), ook wel pijlpunt kinetische munitie genoemd, tegen gepantserde doelen. Omdat het kanon tot 59 graden naar boven kan eleveren kunnen ook helikopters onder vuur worden genomen. In de eerste Golfoorlog werden meer Irakese voertuigen vernietigd met de Bushmasters dan door de M1 Abrams; dit zegt iets over de kwaliteit van de munitie en het 25mm kanon!

Coaxiaal aan het 25 mm kanon is een variant van de bekende MAG mitrailleur gemonteerd; de Amerikaanse uitvoering heet M240C. Aanvankelijk zat deze in een grote affuit geklemd; vanaf de A2 uitvoering was dit affuit verdwenen en werd de loop beter zichtbaar.

Aan de linkerzijde van de toren bevindt zich een doos die twee TOW-2 raketten bevat. Deze AT (anti-tank) raketten kunnen alleen afgevuurd worden als het voertuig stil staat. Als de raketten zijn afgeschoten kan vanaf het achterluik onder semi pantserdekking nieuwe munitie worden geladen. Naast de twee TOWs heeft de M2 nog vijf en de M3 maar liefst tien stuks reserve raketten in het gevechtscapartment opgeslagen. Vanaf de A3 versie kreeg de M3A3 maar liefst twaalf reserve TOWs.

Overige AT bewapening. voor de interieurbouwers is het van belang om te weten dat er in de M2 uitvoering aanvankelijk nog DRAGON raketten en drie LAWS waren opgeslagen. Later werd de DRAGON vervangen door de Javelin en de LAW door de AT-4.

Twee foto's van een Bradley tijdens oefeningen in Duitsland: REFORGER '85

TOWs herladen vanuit het achterluik. Leuk diorama-ideetje?

TOW 2 launcher op een M3A3 Bradley. De afsluitklep van de doos is rond aan de onderzijde. Op het A0 model heeft die een lip. Tamiya heeft dit goed weergegeven op zijn A0 modellen.

Een infanterist (2nd Bat., 41st Inf. 2nd Armored Div.) verlaat het gevechtscabine van een M2 Bradley tijdens een oefening in het Antelope Mount trainingsgebied.

Interieur van een M3 Bradley.

▲▼ Verschillende interieurs van twee M2 Bradleys.

HET GEVECHTSCOMPARTIMENT. De M2 werd ontwikkeld om plaats te bieden aan een bemanning van drie man plus een infanteriegroep van zes man. In latere versies werd die groep uitgebreid naar zeven man. Momenteel besteedt men veel aandacht aan *survivability*, waardoor de infanteristen nu op twee bankjes langs de romp met de gezichten naar elkaar toe zitten. Dat heeft de omvang van de groep weer gereduceerd tot zes man.

De M3 heeft een vaste bemanning van vijf, inclusief twee scouts in het gevechtscabine. Leuk om te weten dat in de M3 romp ook nog plaats is voor een off-road motorfiets, waarmee een scout snelle verkenningen kan maken. Hiervan heb ik geen afbeeldingen kunnen vinden. Check goed je referenties als je Bradleys met een interieurset gaat bouwen. Het interieur is vanwege de modernisering van de draagbare AT-bewapening, digitalisering, etc. vaak aangepast aan de omvang van de infanteriegroep.

PERISCOPEN. Het volgende deel is wel iets voor de mierenkn*****ers onder ons, maar ja, als je een natuurgetrouwe Bradley wil bouwen moet je toch maar even verder lezen. Het aantal en de locatie van de periscopen had te maken met de uitvoering (M2 of M3), het gebruik van de schietpoorten en het aanbrengen van zwaardere bepantsering. Op/in het achterluik hebben de M3 versies vier periscopen t.b.v. de scouts gemonteerd. De M2 heeft deze niet op het luik, maar heeft er drie op de bovenromp, vlak boven de achterklep gemonteerd.

Tijdens oefeningen (2007) in Fort Stewart wordt een gewonde ingeladen in een Bradley. Let op de periscopen in het luik, waaraan te zien is dat het een M3 is.

Een M2A2 met drie periscopen net boven de achterklep.

Een infanterist (2nd Bat., 41st Inf. 2nd Armored Div.) verlaat het gevechtscabine van een M2 Bradley tijdens een oefening in het Antelope Mount trainingsgebied.

M2A2 Bradley met de "rechte" torenmand.

DE TRACKS. De Bradley heeft drie typen tracks gehad. Deze werden naast de Bradley ook toegepast op de MLRS en de LVTP-7 voertuigen. Tot en met Operation Desert Storm (ODS) was dit de kleine driehoekige Rubber Pad Track (zie linksboven pag.16). Na Desert Storm werd geleidelijk de Big Foot Track ingevoerd (▲), met een grotere rubber rechthoekige pad met bovenop een tab. Beide types sletten echter enorm snel en vooral in Irak waren de pads niet aan te slepen. Daarom werd recentelijk besloten een nieuw type track met twee synthetisch rubber pads te introduceren (►).

TORENMAND. Op de eerste A0 series liep de torenmand schuin naar binnen toe en was ongepantserd. Vanaf de A1 series werd deze vervangen door een gepantserde mand die verticaal recht naar boven liep.

ERA: Explosive Reactive Armor. Vanaf de A2 versie konden Bradleys optioneel worden voorzien van deze extra bescherming tegen met name "Shaped warheads/HEATmunitie". Dit biedt de modelbouwer extra kleurvariatie, omdat de ERA voornamelijk in zandkleur wordt geproduceerd en ook kan worden aangebracht op voertuigen in NATO camouflage. Vanaf 2004 werden Bradley's die voor OIF werden ingezet, standaard voorzien van ERA.

Wordt vervolgt.

▼ Amerikaanse soldaten van de Bravo Compagnie, 2^e Bataljon 130^e infanterie regiment van de Illinois Nationale Garde uit Urbana, Illinois. Ze waren aangesloten bij de 3^e Brigade Combat Team van Fort Carson uit Colorado. Ze geven bescherming vanuit deze M2A2 Bradley IFV. Op dit moment zijn collega's op zoek naar wapens en mogelijke tegenstanders in de omgeving van Baqubah, Irak tijdens Operatie Iraqi Freedom.

“Berge nach vorn!”

DOOR ROGER HURKMANS

Er zijn diverse redenen om een model te bouwen. Je hebt er een leuk idee mee voor een diorama, je hebt een mooie foto gezien van een voertuig dat je wilt nabouwen, etc. Mijn keuze om een Bergepanther te gaan bouwen was omdat dit model onlangs nieuw was uitgekomen! Er waren al wel Bergepanther kits op de markt, maar die waren van slechte kwaliteit of moesten enorm worden aangepast.

De Bergepanther die ik heb gebouwd is een Ausf.A van het merk Takom die bijna rechtstreeks uit de doos kan worden gebouwd. Het enige dat ik als *aftermarket sets* heb gekocht zijn WW2 Production *resin tracks* en *toolclamps early* van Shapeways.

Ik was van plan een wat kleiner diorama te maken van een Bergepanther van 5.SS Wiking in Hongarije, januari '45 met een *whitewash*. De Bergepanthers bleven meestal een paar kilometer achter de frontlinie wachten tot ze ergens in actie moesten komen. In mijn scene is te zien dat de bemanning van de Berge aan het wachten is en er net een motorfiets is aangekomen met achterop iemand die komt vertellen dat verderop een paar Panthers technische problemen hebben.

BOUW EN SCHILDERWERK VAN DE BERGEPANTHER

Ik heb eerst zowel de binnenkant als buitenkant van het voertuig gebouwd. De boven- en onderkant heb ik los gelaten evenals de "schop" aan de achterkant. Ook de lier heb ik nog niet bevestigd om zo het schilderwerk wat te vereenvoudigen. Er zit een compleet motorblok bij deze kit, maar dat heb ik niet gebouwd omdat het toch niet zichtbaar is! Voor wat betreft het spuitwerk heb ik eerst de binnenkant helemaal mat zwart gespoten. Dit om te voorkomen dat er later nog onbeschilderde plastic delen zichtbaar zijn. Vervolgens is het onderste deel van het interieur in een menie rode kleur gespoten. Dieper liggende delen hoeven niet helemaal dekkend in deze kleur te worden gespoten, je kunt nu al wat licht/donker effecten creëren voor schaduweffecten. Omdat een deel van het interieur donkelgelb moet worden heb ik het onderste deel afgeplakt met Tamiya tape. Na het spuitwerk heb ik alle details handmatig geschilderd en het weatheren gedaan met olievert (Van Dijk bruin). Na het interieur compleet geschilderd te hebben werd het bovendeele er permanent opgeplakt. De zichtbare delen van het interieur werden afgeplakt om te zorgen dat deze niet werden geraakt door het spuitwerk van de buitenkant!

De buitenkant van de Berge werd net als het interieur eerst gespoten in mat zwart. Het deel van de "schop" dat vaak de grond in gaat waardoor de verf snel beschadigd raakt heb ik voor een deel gespoten in een metaalkleur. Hier werd vervolgens haarlak op gespoten. Daarna werd het gehele model gespoten in een donkelgelb kleur. Het is een mixje van diverse Tamiya kleuren. Kleinere camovlekken werden gespoten met roodbruin en groen. Decals werden aangebracht met micro set en sol. Deze maken de decals zachter en zorgen ervoor dat er geen zichtbare rand te zien is. Een glanzende vernislaag werd over het model gespoten om zo te voorkomen dat het bij de volgende stap beschadigd zou raken. Toen deze laag goed droog was werd het model bekt met een paar lagen haarlak van mijn vrouw. Zodra deze droog is kan je er witte verf eroverheen spuiten. Dit moet wel acrylverf zijn, bijvoorbeeld Tamiya. Na droging kan je met een kwast met water de witte verf weer deels verwijderen om zo na te bootsen dat de whitewash wat verweerd is, bijvoorbeeld op delen waar de bemanning op en afstapt.

Nu kan ook de buitenkant met olievert worden behandeld voor de verdere verwerkingseffecten. Dit werd gedaan met Van Dijk bruin maar ook met wit om wat streaks van de whitewash na te bootsen. Gereedschap en andere kleine delen werden los geschilderd en vervolgens op het model aangebracht.

DE FIGUREN

Om het verhaal van dit diorama goed te kunnen weergeven moest ik de figuren zelf maken, al dan niet met bestaande onderdelen van figuren uit mijn scrapbox. Armen werden gemaakt van koperdraad en voor de handen heb ik gebruik gemaakt van losse Hornet handssets. De hoofdjes zijn ook van Hornet of van Alpine Miniatures. Het is altijd belangrijk om te zorgen dat de figuren anatomisch kloppen. De beste manier om dit te testen is door zelf de pose aan te nemen en in de spiegel te kijken of, nog beter, een foto maken van de juiste pose zodat je een goede referentie hebt! De armen werden vervolgens met Magic Sculp geboetseerd. Eerst alsof het blote armen zijn waarna bij de volgende stap de kleding wordt geboetseerd. Andere delen van de figuren werden ook met Magic Sculp gedetailleerd. Voor het schilderen van de figuren werd dezelfde methode toegepast als op het voertuig. Eerst de basis in matzwart en vervolgens werd de basiskleur van het uniform gespoten. Dit van bovenaf zodat de onderkant van de armen etc. donker blijft. Highlights en schaduwen zijn daarna met olieverf geschilderd. Voor het schilderen van camouflage gebruik ik altijd Vallejo verf.

DE ONDERGROND

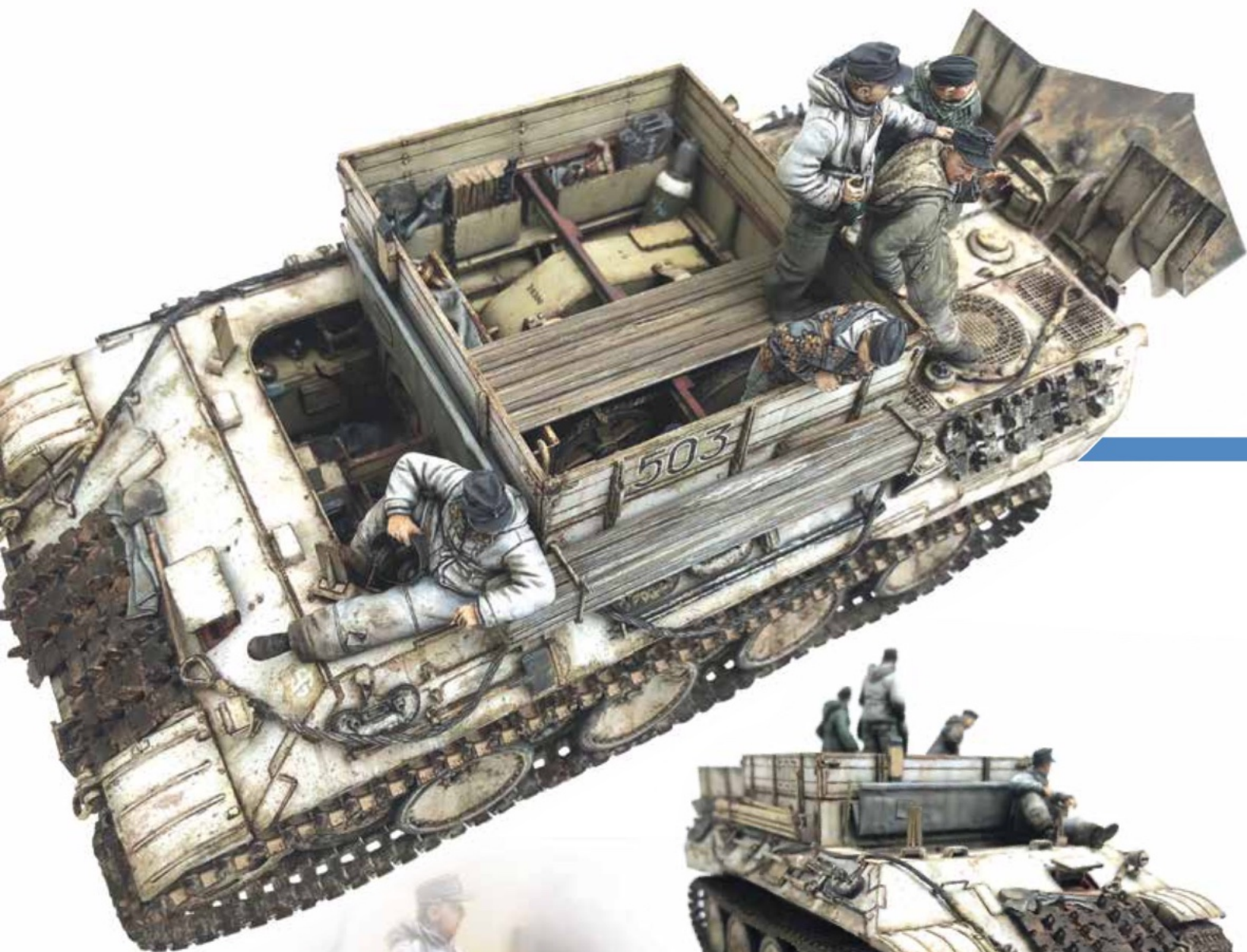
De ondergrond heb ik vrij simpel gehouden. Een boom heb ik gemaakt van de wortel van een boom. Hier en daar heb ik er met houtlijm wat extra takjes bij geplakt. De blaadjes die nog aan de boom hangen zijn van Blusmodel.

De ondergrond van Styrodur (blauwe schuim) heb ik eerst op maat gesneden en er vervolgens met gatenvuller (Porion) structuur en sporen van rupsbanden op. Daarna heb ik de Bergepanther en de motorfiets in de nog natte ondergrond gedrukt om deze zo een goede "sit" te geven. Fijn zand en kleine steentjes worden in dit stadium ook aangebracht. Als de ondergrond droog is kan deze in diverse bruin- en grijs tinten worden gespoten. Het nabootsen van het natte wegdek heb ik gemaakt d.m.v. tweecomponenten giethars met daarin paar druppels khaky verf. Als laatste heb ik met bicarbonaat (zuiveringszout) nog wat sneeuw aangebracht. Je kunt dit eenvoudig aanbrengen door de oppervlakte voor het sprenkelen van de sneeuw vochtig te maken.

Het laatste wat mij toen nog restte was het naamplaatje. Deze zijn te bestellen bij Name it Nameplates in de UK. "Berge nach Vorn!" was hiermee voltooid!

T-34

Russlands Standard-Panzer im Zweiten Weltkrieg

DOOR GUUS GONGGRIJP

De publicatie "*T-34 – Russlands Standard-Panzer im Zweiten Weltkrieg*"* kan met recht een standaardwerk over deze tank worden genoemd. De auteur Wolfgang Fleischer heeft al veel op militair-technisch gebied op zijn naam staan en is voor wie de afgelopen jaren betrokken was bij Militracks in Overloon ook

geen onbekende. Hij was verbonden aan het Armeemuseum der DDR en later aan het Militärhistorisches Museum der Bundeswehr.

Dit T-34-boek ziet hij zelf als magnum opus en slotakkoord van zijn schrijversloopbaan. Fleischer, met toegang tot Russische archieven en kennis van de taal, beschrijft hoe de beoordeling van deze tank tijdens WO2 en de Koude Oorlog van beide zijden vaak ideologisch bepaald was. In elk geval verenigde de T-34 in zich beweeglijkheid, pantser en vuurkracht, was bij zijn verschijnen een unieke combinatie en was geschikt voor massaproductie en toen dat nodig werd ook voor een zwaardere bewapening. Daarmee paste de T-34 perfect in de militaire doctrine die al ruim voor de oorlog in de Sovjet-Unie was ontwikkeld. Tussen 1940 en 1945 produceerde het land 112.500 tanks en gemechaniseerde kanonnen, waarvan 59.000 T-34s. Op de vraag waarom er zo veel van gebouwd werden heeft de auteur een origineel en verrassend antwoord: omdat er zo veel van kapot werden geschoten.

Om te beginnen gaat Fleischer in op de ontstaansgeschiedenis. De kwetsbaarheid van licht gepantserde tanks voor antitankgeschut was in de Spaanse Burgeroorlog pijnlijk duidelijk geworden. Na hevige discussies werd een afscheid nodig geacht van de combinatie rupsband-wielen, zoals bij de BT-serie. De vooroorlogse ontwikkeling en productie van de nieuwe tanks vond al onder een enorme tijddruk plaats, maar na de Duitse invasie werd het uiterste gevraagd om de productie gaande te houden en op te voeren. In het boek is veel aandacht voor de verschillen in o.a. toren en

romp en het gevolg van de spreiding van de productie over meerdere fabrieken. Het werk is royaal geïllustreerd met foto's en tekeningen, deels onmiskenbaar afkomstig uit sovjet-handelingen. Klachten over met name de eerste in serie gebouwde tanks worden op

een rijtje gezet. Ergonomie, transmissie, tweemans-toren en slecht (rondom)zicht, om er een paar te noemen. De eis van geforceerde massaproductie terwijl fabrieken compleet geëvacueerd moesten worden en de verliezen hoog bleven, stonden snelle oplossingen in de weg.

Systematisch en uitvoerig wordt ingegaan op de verschillende onderdelen: toren (waar de verschillen in de onderscheidene uitvoeringen het meest zichtbaar zijn), romp, bewapening, loopwerk en rupsbanden, aandrijving, optische en communicatiemiddelen. De 500 pk 12-cilinder lichtmetalen dieselmotor V-2 woog slechts 812 kilo, en was samen met de brede rupsbanden en de afgeschuinde bepantsering het geheim achter de geringe bodemdruk. Gezocht werd intussen naar wegen om de vuurkracht te vergroten. Als alternatief voor het standaard 76,2 mm kanon werd geëxperimenteerd een verlengde loop, met 57 mm en gedacht aan een T-34 met een 122 mm houwitser. Curieus is het ontwerp van een toren met naast de 76.2 mm nog twee 45 mm kanonnen. Vanaf voorjaar 1943 werd koers gezet op een 85 mm kanon, als antwoord op de nieuwe Duitse tanks en Sturmgeschütze, en het boek maakt duidelijk hoe moeilijk de weg naar de T-34/85 met zijn driemans-toren was. Een alternatief uit die tijd, de T-44, zou de opmaat worden tot de naoorlogse T-54.

Een hoofdstuk is gewijd aan de speciale tanks op basis van de T-34, zoals de vlammenwerper- en de mijnruimversie. Bijzonder is de uitvoering met op de flanken aangebrachte luidsprekers voor "actieve propaganda" tegen de Duitse tegenstander.

Het laatste hoofdstuk heeft het gemechaniseerde geschut op basis van de T-34 als onderwerp. Hier was in de romp voldoende ruimte voor een 122 mm houwitser, voor een 85 mm en voor een 100 mm kanon. Bij een zwaarder kaliber met een nog langere loop werd o.a. het vervoer per trein problematisch.

Het boek besluit met een reeks tabellen waarin de technische gegevens van de verschillende types van de A-32 uit 1939 tot en met de SU-100 uit 1944 uitvoerig staan vermeld.

Voor de in militaire geschiedenis geïnteresseerden maar, mede door de vele illustraties, ook voor meer pretentieuze modelbouwers zeker een aanrader.

* Motorbuch Verlag ISBN: 978-3-613-04117-2, groot formaat

Amsterdam, 29 april 1953. Centurion tanks tijdens een parade.

OP PARADE!

Parades en Defilés, wat waren dat ook alweer?

DOOR KEES BLIJLEVEN

Vroeger paradeerden onderdelen van een krijgsmacht regelmatig door de stad. Dat deden ze ter gelegenheid van een feestelijke gebeurtenis of een nationale hoogtijdag. Gekleed in het nette tenue en vergezeld van een muziekkorps presenteerden de eenheden zich aan de bevolking. Heel vroeger waren het alleen voetvolk en bereden eenheden, maar na de intrede van de motorvoertuigen mochten die ook meedoen. Deze traditie heeft lang stand gehouden, maar in de loop van de jaren '70 van de vorige eeuw is er de klad in gekomen. Het leger was niet meer populair en bovendien kostte paraderen geld en dat was er steeds minder beschikbaar. Met uitzondering van de jaarlijkse veteranendag in Den Haag wordt er dus vrijwel niet meer geparadeerd. Dit tot tevredenheid van de een en weemoed of verdriet van de ander.

Amsterdam, 29 april 1953. Aankomst van Centurion tanks voor deelname aan de parade.

Om het paradegevoel van vóór de jaren '70 weer eens terug te halen is de redactie gaan zoeken in het Nationaal Archief. Met zoektermen als parades, defilés en militair is een aantal foto's naar boven gehaald die we jullie hier graag laten zien. Zo was er op 29 april 1953 ter gelegenheid van Koninginnedag een grote parade in Amsterdam. Op de foto's zie je het afladen van de per spoor aangevoerde Centurion tanks, die vervolgens door de stad paraderen. Op de foto zijn er tien achter elkaar te zien. En behalve de tanks reden er ook andere voertuigen mee, zoals GMC CCKW-353's van de Lua met manschappen en 40 mm Bofors luchtafweer kanonnen en Jeeps met achterin een (waarschijnlijk) 57 mm rugstootloze vuurmond.

Amsterdam, 29 april 1953. GMC CCKW-353's van de LUA met Bofors 40 mm kanonnen rijden over de Van Baerlestraat voor het Amsterdamse concertgebouw langs. Hieronder en naast dezelfde straat met Centurions en Jeeps.

▲ Arnhem, 30 april 1947. Defilé vanwege de verjaardag van prinses Juliana. Ze rijden hier over het Velperplein aan het Muis Sacrum voorbij.

▲▼ Amsterdam, 30 april 1964. Twee foto's op Koninginnedag met een militaire parade over het Museumplein, toen daar nog een weg lag.

“Vroeger paradeerden onderdelen van een krijgsmacht regelmatig door de stad.”

Ede, 5 mei 1960. 5 Tons vrachtwagen met de Honest John raket in een militaire parade. De parade wordt afgenomen door koningin Juliana en prins Bernhard die in de achtergrond op het podium staan.

In de vorige TANK stond al een foto (♥) van Centurion Mk.5 tanks die mee reden in een parade op 5 mei 1960 in Ede. Aan die parade deden echter veel meer voertuigen mee, zoals blijkt uit de hier rondom geplaatste foto's.

Je ziet o.a. M24 Chaffee tanks, Shermans M4A1 met dozerblad, een Honest John raket en DAF YA616 trekkers met een grader op de oplegger.

Koninginnedag was in die tijd een goede gelegenheid om de krijgsmacht aan het volk te tonen. Niet alleen in Amsterdam of Rotterdam, maar ook in andere plaatsen werd het nodige uit de kast gehaald. Of liever gezegd, uit de kazerne gehaald. Bijvoorbeeld in Enschede, waar op 30 april 1956 het nodige materiaal door de straten rolde. Hier te zien is waarschijnlijk de Henglosestraat. Er reden mee onder andere Sherman M4A1 dozertanks, DAF YA328 met aanhangers met aggregaten, en daar achter 328's met vierling .50's en daar weer achter nog een paar High Speed trekkers.

▲ Ede, 5 mei 1960. Centurion Mk. 5 tanks van C-Eskadron van 41e Tankbataljon

Den Haag, 27 oktober 1949. Otter pantserwagens van de Koninklijke Marechaussee rijden een defilé vanwege haar 135-jarig bestaan.

Maar ook bij andere gelegenheden liet het leger graag zien wat het in huis had. Op 11 november 1955 bestond de Artillerieschool in Breda tien jaar en dat was een goede gelegenheid voor een defilé. CMP CGT trekkers met 25 ponders en munitie-aanhangers en M5 High Speed rupstrekkers met 155 mm houwitser trokken aan het gezelschap voorbij. Het defilé reed onder andere over de Wilhelminasingel wat te zien is aan de koepelgevangenis in de achtergrond.

Het Artillerie Opleidings Centrum defileerde op 28 juni 1951 ook in Middelburg. De foto's tonen CMP Ford 3-tonners, GMC CCKW-353 trucks met 25 pponder kanonnen er achter, Humber verkenningvoertuigen en M24 Chaffee tanks. Ze rijden over de Markt met rechts het stadhuis van Middelburg dat in die periode net klaar was van de na-oorlogse wederopbouw.

Alle foto's in dit artikel zijn afkomstig uit de beeldbank van het Nationaal Archief, de Fotocollectie Anefo. Ze zijn gemaakt door de volgende fotografen:

- Joop van Bilsen: Amsterdam
- Wim van Rossem: Enschede
- Harry Pot: Breda, Ede en Middelburg

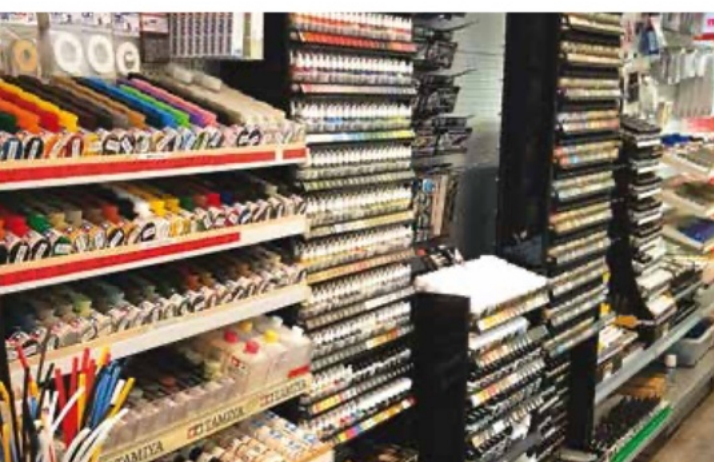
Ik wil jullie als laatste niet de foto's onthouden die ik gevonden heb van parades in Rotterdam en Zeist.

De vier foto's bovenaan de bladzijde tonen een parade in Rotterdam (30 april 1954). Te zien is het Stadhuis en de Coolingsingel. Goed te zien daarbij is dat de overkant nog steeds een groot open terrein was. De voertuigen zijn Centurions en GMC's met 40mm Bofors geschut er achter.

De parade hierboven en links in Zeist was op 9 september 1960 ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van het commando luchtverdediging. De foto links is genomen vanaf het flatgebouw op de hoek van de Slotlaan en de Weeshuislaan. De foto hierboven is dezelfde kruising (te zien aan de luifel) en toont een FWD kraanwagen.

De Modelbouw Specialist

• Treinen • Scenery • Modelbouw

Onze openings tijden:

Woensdag	10.00 tot 17.00
Donderdag	10.00 tot 17.00
Vrijdag	10.00 tot 18.00
Zaterdag	10.00 tot 17.00

Onze Merken:

Märklin
 ROCO
 TRIX
 Brawa
 Rivarossi
 Albion Alloys
 Evergreen
 Heki
 Busch
 ICM
 Academy
 Airfix
 Italeri
 Tamiya
 Masterbox
 Hobbyboss
 Trumpeter
 Hasegawa
 Vallejo
 MIG
 Humbrol
 AK Interactive
 Proxon

En nog veel meer...

Modelbouw Company
 De Hertog 10
 1831EK Koedijk

T: 072- 582 55 62

volg ons op

WWW.MODELBOUWCOMPANY.NL

ModelBouwCompany

